

תת"ע 1874/01/15 - מדינת ישראל נגד גורבט חוליו גברי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1874-01-15 מדינת ישראל נ' גורבט חוליו גברי
בפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גורבט חוליו גברי ע"י ב"כ עו"ד אוליאל

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62 (3), 64 ד' (א) ו-39 א' לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961, וזאת על רקע סירובו לבצע בדיקת נשיפה בינשוף.

אין מחלוקת בין הצדדים בנושאים הבאים:

1. הנאשם נהג ברכבו מ.ר. 8627124 ברח' היצירה-אהליה ברמת גן ביום 01.01.15 בשעה 02.10 כשהוא נעצר לבדיקה שגרתית.
2. הנאשם שתי 2 כוסות יין עובר לנהיגתו.
3. הנאשם סירב לבצע בדיקת נשיפון.
4. הנאשם ביצע בהסכמה בדיקת מאפיינים.
5. הנאשם לא ביצע בדיקת ינשוף.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

עמוד 1

לגרסת המאשימה: הנאשם סירב לבצע בדיקת שכרות במכשיר הינשוף, אף שנדרש להיבדק כדין והוסברה לו משמעות הסירוב.

לגרסת ההגנה: הנאשם שיתף פעולה עם השוטר. באירוע נכח לפחות שוטר אחד נוסף שלא צוין שמו ולא הגיש זיכרון דברים, בסוף האירוע אף הותר לנאשם לנסוע עם רכבו לביתו. המסמכים שהוגשו לוקים בחסר.

דין והכרעה

1. מטעם המאשימה העיד ע"ת רס"מ יחיאל שרעבי אשר באמצעותו הוגשו בין השאר המסמכים הבאים: הזמנה לדין ת/1, דוח עיכוב ת/2, דוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות ת/3, פלטי בדיקה לפני תחילת משמרת ת/4, פלטי בדיקה בסיום משמרת ת/5, תעודת בלון ת/6, הודעה לנאשם ת/7.

2. בנסיבות המקרה של ת/1 מצוין ע"ת לאמור:

"כאשר אני במקום במחסום, נעצר הרכב הנ"ל, הנהג התבקש להיבדק בנשיפון וסירב להיבדק הנ"ל התבקש להבדק מאפיינים וביצע את הבדיקות, התבקש להיבדק בינשוף וסירב לכלל הבדיקות, לאחר שהוסבר לו השלכות הסירוב המשיך בסירובו ... לשאלתי למה לא מוכן לבצע ענה כי השוטר התחצף אליו וכי הוא מפחד מהמכשיר בעקבות הרשעתו בעבר. הוסבר לנהג מהות העבירה ... לציין כי הוסבר לנהג היטב ולאט לצורך הבנתו. דברי הנהג אין תגובה". (ראה גם ש' 16-21 בעמ' 7 לפר' ועמ' 8 למעלה).

3. ע"ת מצוין בת/2 - בדו"ח עיכוב בסעיף 5 בתגובת המעוכב צוין: "אני לא עושה בדיקה".

4. בדו"ח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות ת/3 אשר מילא ע"ת יחיאל שרעבי, מצוין בסעיף 3 כי הנאשם שתה לפני שעתיים 2 כוסות יין (ס' 3 (ג)(ד): מפיו נדף ריח אלקוהול קל, וכי הנאשם הגיב באגרסיביות ובחוסר שיתוף פעולה (ס' 4 לת/3).

5. ע"ת הודיע לנאשם כי הוא מעוכב לביצוע בדיקת שכרות וכי נאסר עליו לשתות לאכול או לעשן, הנאשם שהיה עם ע"ת לצורך ביצוע בדיקת מאפיינים, החל לבצע את הבדיקה בשעה 02.15.

הנאשם צלח את מבחן העמידה והבאת אצבע לאף אך כשל במבחן הליכה על קו, כשטעה בספירת הצעדים. התרשמות השוטר היתה שהנאשם תחת השפעת אלקוהול קלה.

6. ע"ת דרש מהנאשם את הסכמתו לתת דגימת נשיפה לצורך איתור אלקוהול והסביר לנאשם כי מי

שמסרב לדרישת שוטר לתת דגימת נשיפה רואים אותו כמי שעבר עבירה של נהיגה בשכרות שעונשה פסילה בפועל של שנתיים לפחות ועונשים נוספים הקבועים בחוק (ס' 8 לת/3).

7. בטופס תחקור חשוד (עמ' 4 לת/3) צין ע"ת כי הנאשם שתה לפני שעתיים 2 כוסות יין (ס' 2 (א)(ב)).
ראה גם חקירה נגדית של הנאשם שהודה ששתה שתי כוסות יין בשעה 22.00 (ש' 15-16 עמ' 21 לפר').

לשאלה בטופס מדוע סירב להיבדק באמצעות הינשוף ענה הנאשם:

"הוא בא באטימות כי פעם נתפסתי ואפילו שלא שתיתי ומפחד מהמכשיר".

(ס' 6 לתחקור חשוד ראה גם ש' 20-21 עמ' 7 לפר').

8. לטענת הנאשם באירוע נכחו לפחות שוטר אחד נוסף, אלא שלא טרחו לציין את שמו.
בחקירתו הנגדית נשאל ע"ת:

"ש. האם היה איתך שוטר נוסף באירוע?"

ת. 3 שוטרים באירוע, מקסימום, בד"כ אני עובד עם עוד מתנדב ועוד שוטר.

ש. אנו נגיד שהיו באירוע 3 נוכחים?

ת. לא דווקא באירוע איתו, בד"כ יש שלשה נוכחים.

ש. נכון שגם לא ראית את רכב הנאשם בתנועה נוסע?

ת. לא נכון, אין מצב שאני בודק בן אדם שלא ראיתי בפעולה נוהג, זו הנחת

עבודה שלי, כאשר אני בודק נשיפון ...".

(ש' 12-18 בעמ' 8 לפר')

ובהמשך:

"ש. מפנה לדו"ח העיכוב ת/2 אתה ערכת אותו?"

ת. כן.

ש. מפנה לסעיף 6 שמות השוטרים, מדוע לא ציינת את שמות אותם השוטרים או המתנדבים שהיו איתך באירוע?

ת. הם לא השתתפו איתי באירוע שלי ייתכן הם היו בסביבה.

ש. אתה אמרת שלא היית לבד ואתה אף פעם לא לבד ובאירוע נכחו איתך שוטר או מתנדב?

ת. במחסום היו שוטרים או מתנדבים אבל הם לא היו באירוע איתו.

ש. תסביר מה ז"א שהשוטרים נכחו באירוע אבל לא באירוע?

ת. הם היו במקום אך לא באירוע הספציפי עם הנהג. אנו עומדים במחסום כל שוטר עוצר נהג/רכב וממשיך לטפל בו, אם אני עוצר אותך אני איתך בלי השוטרים האחרים. במקום היו איתי שוטרים אחרים אך הם טיפלו באנשים אחרים. לא כולם על אותו התיק". (ש' 15-27 עמ' 13 לפר')

תשובת ע"ת בכל הנוגע לנוכחות השוטרים הנוספים מקובלת וסבירה ומתיישבת עם ההיגיון.

יצוין כי הנאשם לא ביקש מהמאשימה טופס הצבה למועד האירוע לבדוק את רישום השוטרים שהיו נוכחים במועד האירוע ומתוך הטופס ללמוד ולמצוא מי מהשוטרים פעל ועבד עם עד התביעה.

9. ב"כ הנאשם העלה טענות לגבי מסמכים, כך לגבי ת/1 - הזמנה לדין בפירוט נסיבות המקרה אין תאריך, בת/3 - דוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות אין בסעיף 9 פירוט של שעת הסירוב. כשלים אלה בכל הכבוד אינם יורדים לשורש הדברים ואין בהם כדי לפגוע בראיות התביעה.

10. יצוין כי הלכה פסוקה שניתן להוכיח נהיגה בשכרות ולהרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות גם על סמך ראיות נוספות המתבססות על ממצאי התנהגות בהתאם לסימנים מאפיינים של שכרות.

בעניין זה נפסק לאמור:

"קבילותו של מכשיר "הינשוף" איננה ממין הענין, ככל שבראיות התביעה די כדי להרשיע את המבקש גם בלעדיו. בבקשה שבפניי אלו הם פני הדברים, הנאשם הודה בשתיית כוס יין וחצי כוס בירה, הוא כשל בבדיקת המאפיינים, נדף ממנו ריח עז של אלכוהול, כפי שציין אף בית המשפט המחוזי, בכך די כדי להרשיעו, ואין קבילות "הינשוף" מעלה או מורידה".

(ראה רע"פ 3882/12, 4207/12 מפי כב' השופט א. רובינשטיין).

ברע"פ 2964/12 קבעה כב' השופטת מ. נאור:

"דין הבקשה להידחות. נסיבותיה דומות לבקשות אחרות מסוג זה שבאו בפני בית משפט זה לאחרונה (ראו והשוו רע"פ 2420/12, רע"פ 2419/12) בפרשות אלו כולן די היה בראיות התביעה כדי להביא להרשעת הנאשם גם ללא צורך בבדיקת הינשוף ומשכך שאלת קבילותו איננה מעלה או מורידה.

כך פני הדברים גם בענייננו, הנאשם הודה בשתיית 4 משקאות אלכוהוליים, מפיו נדף ריח של אלכוהול ועד מטעמו העיד כי שתה אלכוהול ברכב, בניגוד לעדותו של המבקש".

(ראה רע"פ 1804/12 כב' השופטת נאור, רע"פ 2419/12 ורע"פ 1599/12 כב' השופט א. רובינשטיין.

11. בעפ"ת (חי') 44078-08-14 בן לולו נ' מ"י נאמר:

"לדעתנו, לא נפל כל פגם בקביעותו של בית המשפט לתעבורה, אשר התבסס, בין היתר, על גרסת המערער כי שתה אלכוהול (כוס אחת של וודקה), במהלך הערב ועובד לנהיגתו, כישלונו בשני מבחני מאפיינים שנערכו לו לאחר התאונה, והעובדה כי מפיו של המערער נדף ריח של אלכוהול - לעניין זה די אם נפנה לרע"פ 4774/12, טומיסלב אניץ נ' מ"י (מיום 8.7.12) שם נקבע כי:

"בדיקת הינשוף אינה הדרך הבלעדית להוכחת העבירה של נהיגה בשכרות. ניתן ללמוד על מצבו של נהג, בין היתר, מאופן נהיגתו, ריח הבל פיו וכן מהתרשמותו של השוטר העוצר אותו מהופעתו החיצונית ומבדיקת מאפייני השכרות. לכך יש לצרף פרמטרים כגון הודאות או הימנעות ממתן עדות בבית המשפט".

(ראו גם ר"ע 666/86, סודקי עודה נ' מ"י, פ"ד מ(4) 463,466.

לאור זאת כאמור אין מניעה להתבסס לצורך הרשעה בשכרות על מבחן המאפיינים.

במקרה שלפנינו הנאשם הודה כי שתה 2 כוסות יין מפיו של הנאשם נדף ריח קל של אלכוהול, הופעה מרושלת. מבדיקת מאפיינים עולה כי הנאשם כשל בחלק ממרכיבי הבדיקה, במבחן ההליכה על הקו הנאשם התנדנד, התרשמות הכללית של ע"ת היתה כי הנאשם נמצא תחת השפעה קלה של אלכוהול (ס' 7 לת/4).

12. לאחר ששמעתי ובחנתי את מכלול הראיות והעדויות והתרשמתי מהעדויות שנשמעו בפני, ובהסתמך על עדות עד התביעה לו אני מאמין ועדותו מקובלת עלי, אני קובע כי הוכח שהנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום של נהיגה בשכרות וזאת מכוח החזקה הקבועה בחוק בשל סירוב להיבדק,

והן בהסתמך על ראיות נוספות המתבססות על ממצאי התנהגות כמפורט לעיל וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי המדובר בעדות יחידה.

לאור כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' אדר א' תשע"ו, 16 פברואר 2016, במעמד הצדדים.